

вѣяла Пресвета Дѣва Марія; на три години тя была введена въ Іерусалимскыя храмъ, при който са вѣспитала, и, кога достигнѣла на съвършеннолѣтіе, была обрѣчена (сгодена) за осмьдесетгодишныя свѣтый старецъ Іосифа. Іосифъ по занаята си былъ зидаръ; но по рода си и той происхождалъ, както и Пресвета Марія отъ Царь Давида. Римскыйтъ Императоръ былъ заповѣдалъ да прѣброжѣтъ сичкытъ подданицы, и да ги запишѣтъ. Светытъ Іосифъ и Марія доше и тѣ да са запишѣтъ, въ градъ Витлеемъ; но въ тамкашнытъ къщя тѣ не намѣрили мѣсто за сѣдѣнье, и като бѣдны хорица отышли вѣнъ отъ града, въ една пещера, въ която обыкновено си подкарвали пастыритѣ добытъка. Прѣвъ нощѣта на 24-ый срѣщо 25-й Декемврія, въ тѣзи пещера, отъ Пресвета Дѣва Марія са родилъ Сынъ, който былъ не токо чловѣкъ, нъ и Богъ, *Богочеловѣкъ*. За чудесното ражданье на Сына Божія на земята было по-рано възвѣстено отъ Бога на Пресвета Дѣва. На 25-ый Марта Църквата праздува възвѣстяваніето на тѣзи *блага вѣсть*, въ деня на Благовѣщеніе Пресветыя Богородицы. Роденныйтъ на земята отъ Пресвета Богородица Сынъ Божій, приелъ образа на челѣкъ, за да пострада за хората и да ги спасе. Когато Му са молимъ, ный Го наричамы Господъ нашъ Іисусъ *Христосъ*. Евреитѣ не повѣрвали въ Христа, а тѣзи хора, които вѣрватъ въ него, наричатъ са *Христіены*.

Българетѣ отдавна вече сѣ станали Христіены. Тѣ приели светото кръщеніе хиляда и повече години напредъ. Въ туй време Българетѣ имали българско царство на което столнината была Преславъ. Тамъ са покрѣстилъ царь Борисъ. За нашитѣ прадѣди, Българетѣ, светытъ просвѣтители Кирилъ и Методій